

mer det og det, hvad det nu kan være — eller maaske Navnet vilde blive anvendt tilige —, vil De ikke være saa venlig at tage ud paa Jordstykke Nr. 8,905 i 17de Distrikt og gøre din Gerning der saadan, som den øverste Statsbestyrelse nu en Gang har besluttet, at den skal udføres. Hvad vilde saa det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds gøre? Som god, overbevist Socialdemokrat vilde han naturligvis sætte sig op paa Stats-Flytteomnibussen, tage Harmonikaen frem og spille Socialistmarchen. Eller, hvis han er mere anlagt for Tanken om sin Fremtidsgerning, Melodien til: „Min Skovl, min Hakke og min Spade“. Det kan være, at det ærede Medlem vil sige: Det byde de ikke mig, som er cand. phil. Maa vi være her! Hvorfor gør man ikke det? I den socialistiske Fremtidsstat ere vel alle cand. phil.'er, eller der er ingen cand. phil.'er. Der er Frihed, Lighed og Broderskab, ikke sandt! Og hvem borger for, om det ærede Medlems eller andres Børn i Fremtiden skulle være cand. phil.'er eller blive forudbestemte til at gøre den grovere Gerning i det socialistiske Statssamfund?

Dette er nogle smaa Strøbemærkninger, jeg giver de Herrer som Dessins, for at de kunne ledes ind paa for en Gangs Skyld at give os Anvisning paa, hvorledes den socialistiske Stat skal indrettes, navnlig ogsaa i Forbindelse med det, som har givet Anledning til det Ordskifte, der har fundet Sted her om: hvorledes Socialismen skal raade Bod paa Arbejdskonflikter af den Art, som der var Tale om i Sommer. Jeg bemærkede før, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) tog fejl, naar han henviste til, at Socialismen vilde vokse organisk ud af den nuværende Samfundstilstand, og i Forbindelse dermed henpegede paa Andelsbevægelsen. Jeg kan tilføje, at en af Socialdemokratiets lærde Mænd, Dr. Gustav Bang, skrev desangaaende i „Social-Demokraten“ for 17. April 1904, at Andelsbevægelsen i sin nuværende Skikkelse intet havde med Socialismen at gøre, og det har den saa vist heller ikke.

Maa jeg dernæst gøre nogle Bemærkninger om Militærudgifterne, som ogsaa have været strejfede, siden jeg havde Ordet. De ærede Medlemmer fra Ringsted (Zahle), Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) have ikke rokket ved den Kendsgerning, at de 4 Mill. Kr., de ringle med efter at have fundet dem paa de civile Paragraffer 16, 19, 20 og 24, ere

Bevillinger, som de selv have stemt for og vel fremdeles ville stemme for. Det have de ikke modsagt, og jeg forstaar det saa udmærket godt, fordi det er ubestridelig Sandhed. De have ikke i tidligere Aar stillet Forslag paa disse Konti, og de ville heller ikke gøre det i Aar, det ved jeg paa Forhaand. Men hvortil da denne Diskussion om Ting, der ere saa selvgivne som dette? Hvorfor forekaste Regering og Regeringspartiet deres Stilling til visse Bevillinger, naar denne Stilling er ganske den samme som den, de Herrer selv indtage? Man skulde synes, at de Herrer maatte have noget bedre at bruge deres Tid til baade i Rigsdagen og udenfor i det politiske Arbejde end til at fremkalde den Slags ørkesløse Diskussioner. Og hvad selve de militære Paragraffer angaar, maa De tilgive mig, at jeg i Sagens Interesse beder Dem oplyse hvilke af de Bevillinger — udover de 200,000 Kr. til Løjtnantslønningerne, som De have stemt imod — der ere indgaaede som faste Udgiftsposter paa Finansloven siden 1901, og som have forøget de militære Budgetter til deres nuværende Højde, De have stemt imod. Navn os her i Tinget blot for en anden Gangs Skyld saa meget som 100,000 Kr. af de 2,400,000 Kr., der er Tale om indtil dette Øjeblik, bortset fra det foreliggende Finanslovsforslag, nævn os blot $\frac{1}{24}$, rundt 100,000 Kr., som de Herrer have stemt imod af det samlede Beløb, hvormed Militærudgifterne ere forhøjede siden 1901! De kunne ikke gøre det, men naar De ikke kunne det, hvad nytter det Dem saa, at De raabe op Dag efter Dag i Tinget, paa Møder og i Pressen, at Militærudgifterne stige, naar de stige ved Deres egne Stemmer saavel som ved vore?

Maa jeg nævne de Foranstaltninger, som i væsentlig Grad have medført Stigningen siden 1901 for de Herrer? Jeg haaber, det skal være sidste Gang, jeg gør Dem den Ulejlighed. Der er 600,000 Kr., der skyldes en ren regnskabsmæssig Postering, som de Herrer endog have fremkaldt ved at forlange den Aar efter Aar. Vi fandt det overflødigt, fordi enhver vidste, hvordan den hang sammen, der var ingen Rævegrave i det, men de Herrer sagde: Bevilling og Regnskab skulle stemme. Bevilling og Regnskab kom i Overensstemmelse, og det medførte en formel Stigning paa 608,000 Kr., men der udgives ikke en Øre mere eller mindre til Militærvæsenet af den Grund. Denne Stigning have de Herrer selv stemt for. Saa er der Underofficerens Lønningslov fra sidste Aar, der medførte en Stigning paa omtrent 700,000 Kr.,